

Minister
Rozwoju

Data: 05 sierpnia 2020
Znak sprawy: DMP-II.025.324.2020.IM

DECYZJA

Na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo Przedsiębiorców (Dz.U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.) oraz art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2277 z późn.zm.), po rozpatrzeniu wniosku o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej, złożonego w Ministerstwie Rozwoju w dniu 21 lipca 2020 r., Nr rej. 64646/2020, przez przedsiębiorcę:

uznają za prawidłowe stanowisko przedsiębiorcy zawarte w przedłożonym wniosku w zakresie konieczności uzyskania zezwolenia na obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu oraz wniesienia opłaty za jego wydanie.

Uzasadnienie:

W dniu 21 lipca 2020 r. Minister Rozwoju otrzymał wniosek z dnia 09 lipca 2020 r. przedsiębiorcy z siedzibą w o wydanie interpretacji indywidualnej w trybie art. 34 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo Przedsiębiorców (Dz.U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.).

Z wniosku wynika, że przedsiębiorca zamierza zakupić u polskiego producenta napoje alkoholowe o zawartości powyżej 18% alkoholu. Wyprodukowane napoje zostaną sprzedane przez spółkę na rynki: w Unii Europejskiej (z wyłączeniem Polski) oraz poza Unię Europejską. Po wyprodukowaniu alkoholu producent przygotuje go do wysyłki. Alkohol zostanie odpowiednio zapakowany, następnie spółka zadba o to, żeby wszystkie procedury związane z eksportem alkoholu na rynki Unii Europejskiej oraz rynki poza Unię Europejską odbyły się w zgodzie z przepisami ustawy o podatku od akcyzy oraz celnymi.

Spółka, która będzie się zajmowała sprzedażą alkoholu nie będzie posiadała zezwoleń związanych z handlem alkoholem, w tym zezwoleń na obrót hurtowy i zezwoleń w zakresie sprzedaży detalicznej. Spółka planuje wyłącznie sprzedaż hurtową do zagranicznych podmiotów. Spółka nie planuje sprzedaży detalicznej.

W związku z opisanym zdarzeniem przyszłym przedsiębiorca powziął wątpliwość czy polska spółka może zakupić u polskiego producenta i sprzedać na rynku w Unii Europejskiej (poza Polską) i poza Unią Europejską napoje spirytusowe powyżej 18% bez posiadania zezwolenia na obrót hurtowy, o którym mowa w art. 9 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Stanowisko wnioskodawcy:

W ocenie wnioskodawcy zakup napojów spirytusowych powyżej 18% u polskiego producenta i sprzedaż ich na rynki w Unii Europejskiej (z wyłączeniem Polski) i poza Unią Europejską nie wymaga uzyskania zezwolenia na obrót hurtowy. Przedmiotowe zezwolenie wymagane jest w sytuacjach obrotu hurtowego w kraju napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18%. Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu może być prowadzony tylko na podstawie zezwolenia wydanego przez ministra właściwego do spraw gospodarki. Jak podkreśla wnioskodawca, w niniejszej sprawie obrót napojami spirytusowymi o zawartości powyżej 18 % będzie się odbywał wyłącznie poza terenem Rzeczypospolitej Polskiej. Mając na uwadze powyższe w ocenie Wnioskodawcy w przedmiotowej sprawie nie ma podstaw do występowania do Ministerstwa Rozwoju z wnioskiem o wydanie zezwolenia na obrót hurtowy.

Stanowisko Ministra Rozwoju:

Mając na uwadze treść wniosku oraz obowiązujące przepisy stwierdzam, że stanowisko wyrażone przez przedsiębiorcę we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej w sprawie zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2277 z późn.zm.) w zakresie konieczności uzyskania zezwolenia na obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu oraz wniesienia opłaty za jego wydanie, uznać należy za prawidłowe.

Obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu może być prowadzony tylko na podstawie zezwolenia wydanego przez ministra właściwego do spraw gospodarki (art.9, ust. 1 ww. ustawy o wychowaniu w trzeźwości).

Sprzedaż napojów alkoholowych poza granicami kraju nie wymaga zezwolenia, a ustawa o wychowaniu w trzeźwości nie reguluje tej kwestii.

Zgodnie z definicją, określoną w art. 2¹ ust. 1 pkt 7 ustawy o wychowaniu w trzeźwości, obrót hurtowy napojami alkoholowymi to zakup napojów alkoholowych w celu dalszej ich odsprzedaży przedsiębiorcom posiadającym właściwe zezwolenia.

Zamiarem wnioskodawcy jest dokonywanie zakupu napojów alkoholowych od polskiego producenta, a następnie ich i sprzedaż poza granicami kraju.

Jeżeli zatem przedsiębiorca dokona zakupu napojów alkoholowych, a nie dokona w kraju ich odsprzedaży przedsiębiorcom posiadającym właściwe zezwolenia, nie będzie zobowiązany posiadać zezwolenia na obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy zezwoleniami objęty jest wyłącznie obrót hurtowy napojami alkoholowymi, prowadzony na terenie kraju.

Uwzględniając powyższe stwierdzam, że wnioskodawca, nie zamierzając prowadzić w kraju obrotu hurtowego napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu, nie jest zobowiązany do uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 9 ust.1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i w związku z tym do wniesienia opłaty za jego wydanie.

Mając na uwadze powyższe postanawiam jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Od decyzji niniejszej stronie nie służy odwołanie. Strona niezadowolona z decyzji może jednak zwrócić się do Ministra Rozwoju z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.
- 2) Jeżeli strona nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji Stronie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Ministra Rozwoju (art. 127 § 3 i 129 § 2 kpa oraz art. 52-54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2019 r. poz. 2325 – p.p.s.a.).
- 3) Wpis od skargi wynosi 200 złotych (art. 230-233 p.p.s.a. w zw. z § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. Nr 221 poz. 2193 z późn.zm.).

- 4) Stronie, na jej wniosek, może być przyznane prawo pomocy, które obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego (art. 243-262 p.p.s.a.):
- 5) W trakcie biegu terminu do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy strona może zrzec się prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Ministra Rozwoju. Z dniem doręczenia Ministrowi Rozwoju oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy przez stronę postępowania decyzja staje się ostateczna i prawomocna (art. 127a w zw. z art. 127 § 3 k.p.a.).

Opłatę za wydanie niniejszej decyzji
w wysokości 40 zł wniesiono w dniu
13.07.2020 r. na konto Ministerstwa Rozwoju
Nr 16 1010 1010 0039 0022 3100 0000

z i p
MINISTER
Zbigniew Wojciechowski
ZASTĘPCA DYREKTORA

Z upoważnienia Ministra
Zbigniew Wojciechowski
zastępca dyrektora departamentu

[podpisano elektronicznie]